

derom af den Grund, at han var bange for, at jeg saa vilde give mig til at kritisere det. Ja, det er muligt, at jeg vilde gøre det; jeg anser det for min Pligt her at kritisere. For øvrigt har jeg mange Gange over for den højtærede Ministers Forslag haft Anledning til at sige, at de vare fortræffelige, og man kunde derfor maasse bebrejde mig, at jeg var for ministeriel over for den højtærede Minister. Han kan altsaa ikke paa Forhaand vide, om jeg vilde kritisere hans Plan. Men han kan heller ikke forudsætte, at mine Kolleger skulde være saa ganske kritikløse, at kun jeg kunde ønske at kritisere, og at ikke ogsaa andre Medlemmer kunde ønske at overveje, om den Ordning, den ærede Minister paa-tænker, er saa fornuftig, eller om der ikke er Anledning for Tinget og Rigsdagen i det hele til alvorlig at overveje, om vi ikke skulde benytte den Ret, som vi utvivlsomt have, og som den højtærede Minister erkende, at vi have, til at søge at faa en Lovordning af dette Forhold, det være sig en endelig eller en midlertidig.

Formanden: Det ærede 3dje Medlem for 7de Kreds (Madjen-Mygdal) har Ordet for en kort Bemærkning.

Madjen-Mygdal: Vaade det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Lunn) og det ærede 7de kongevalgte Medlem (Hedemann) have i Dag henvendt nogle Bemærkninger til mig i Anledning af min Udtalelse i Gaar, hvilke jeg imidlertid ikke finder det nødvendigt at besvare, saa meget mindre som Tiden er saa langt fremrykket, idet jeg ikke finder, at de Herrers Bemærkninger vare af væsentlig Betydning.

Naar jeg har begæret Ordet for en kort Bemærkning, er det i Anledning af den højtærede Finansministers Bemærkninger til mig. Den ærede Minister har misforstaaet, hvad jeg i Gaar udtalte, naar han tror, at jeg har villet sige, at de Statslaan, der i sin Tid ere gjorte, have faaet en urigtig Anvendelse. Det har jeg ikke omtalt med et eneste Ord. Jeg kunde endogaa sige, at den Del af Statslaanene, der ere anvendte til Afsløsning af ældre Laan, have selvfølgelig faaet en god Anvendelse. Hvorvidt det samme kan siges om Resten, som er bleven anvendt til Jærnbaner, derom kan jeg jo have en Mening, der kan være noget forskellig fra den ærede Ministers. Jeg vil kun sige, at, som vi alle vide, er der indtil 1885 bygget Jærnbaner her i Landet for mellem 100—150 Millioner Kr. uden Statslaan. Hvad mine Bemærkninger i Gaar gjaldt, var det Statslaan, som synes at blive

nødvendigt i Anledning af en ordinær Finansloof. Det forekommer mig, at være i højeste Grad sørgeligt, at vi skulle ende i Forhandlingerne om en almindelig Finansloof midt i den dybeste Fred, hvor der ikke er noget særlig ekstraordinært paa Færde, med at tale om et Statslaan. Det var det, jeg betonedes i Gaar, og jeg gentager det i Dag. Jeg vil i denne Forbindelse minde om, at før 1885 stod vi i en Række af Aarsaaledes, at vi havde gennemsnitlig 12 Millioner Kr. aarlig til overs dels til Jærnbaneanlæg, dels til Forøgelse af vor Kassebeholdning.

Jeg er enig med den ærede Minister i, at det ikke i Øjeblikket eller i alt Fald indtil videre er værd at komme ind paa Toldlagen og hvad der dermed staar i Forbindelse, før vi faa Toldkommissionens Betænkning at se. Jeg modtog ogsaa Fristelsen i Gaar til at komme ind derpaa. Jeg tror ikke, at jeg i Gaar berørte den Sag videre, i alt Fald ikke denne Sags indre Historie. De Tal, som jeg tillod mig at anføre, angik vore Skatteforhold, og den Oversigt, jeg gav, kan gives, hvad enten der sidder en Toldkommission eller ikke. De Tal, jeg nævnte i Gaar, vare snarere for lave end for høje. Det høje Ting vil ved en rolig Betragtning sikkert finde, at de ere ædruelige i enhver Henseende. De Tal, der ere uddragne af det foreliggende Finanslooforslag, kan jo enhver tage og føle paa, at de ere aldeles nøjagtige. Enhver kan ogsaa overtyde sig om, at de nævnte Tal angaaende den kommunale Bestatning og Tienderne, ere rigtige. Der er kun et Punkt, hvor der kan være nogen Tvivl, og det er med Hensyn til den samlede Sum af Toldbestyrelsen. Den kender ingen af os, men jeg haaber, at alle ville erkende, at jeg satte den meget lavt, da jeg satte den til 15 Millioner.

Jeg skal endnu tilføje en Bemærkning. Man har sagt, at det maatte være klart for mig, at jeg maatte være vidende om, at det Forslag, der ligger paa Tingets Bord, er uacceptabelt for Landstinget. Det er jeg aldeles ikke klar over. — Man har dernæst sagt, at jeg har udtalt mig mod Bevillingen til Esbjerg-Barkston Røuten. Jeg har ikke sagt andet, end at dersom dette høje Ting finder, at Sagen er behandlet saaledes, at man herfra kan gaa med dertil, skal jeg ikke modsætte mig det, skønt jeg ikke finder det ganske heldigt. I øvrigt skal jeg henvise til mine Bemærkninger fra i Gaar. — Jeg finder, at det foreliggende Forslag er fuldt ud forsvarligt i alle Retninger. Jeg kan ikke se, at det paa nogen Maade skulde være uacceptabelt for dette Ting.